

Piolet d Or 2012

Κείμενο: ΑΛ. ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Φωτό: περιοδικά "Vertical", "High".

Ανακοινώθηκαν οι υποψηφιότητες, για τις καλύτερες αναβάσεις του 2011, για τα φετινά Piolet d Or, ανάμεσα σε 88 αναρρίχσεις και όπως φάνηκε από τις προθέσεις των κριτών και του προέδρου Michael Kennedy, θα εστιάσουν στο πνεύμα εξερεύνησης απομονωμένων, δύσκολων τεχνικών βουνών, με ελαφρύ στυλ και ομαδικό πνεύμα, με απώτερο σκοπό να εμπνεύσουν την τωρινή αλλά και τις μελλοντικές γενιές αλпинιστών, να προσεγγίσουν τα βουνά του κόσμου με πάθος, σεβασμό και ταπεινότητα. Ιδού οι εκλεκτές προτιμήσεις των κριτών.

K7 West (6615 μ) Pakistan

Μια 3ημερη αλπικού στυλ ανάβαση της ανέγγιχτης Βορειοδυτικής όψης, σε 1600 μέτρα σκληρών μεικτών από τους νεαρούς Σλοβένους και μη επαγγελματίες ορειβάτες Nejc Marcic και Luka Strazar.

Saser Kangri II (7518 μ) India

Η ανάβαση του Saser Kangri (η δεύτερη απάτητη ως τώρα ψηλότερη κορυφή του κόσμου) ήταν ένα παράδειγμα κλασικού αλπινισμού εξερεύνησης και πιστού αλπικού στυλ, σε απομόνωση και μεγάλο υψόμετρο. 1700 μέτρα αναρρίχησης στη Νοτιοδυτική ορθοπλαγιά. Από τους Αμερικανούς Mark Richey, Steve Swenson και Freddie Wilkinson.

Torre Egger (2850 μ) Patagonia

Ήταν μια αναρρίχηση που πρόβαλε ένα νέο επίπεδο στην τεχνική αναρρίχηση πάγου, στο αλπικό περιβάλλον. Αυτή η εφήμερη και φανταστική διαδρομή, κατορθώθηκε μόνο χάρη στην επιμονή και τη διορατικότητα των αναρριχητών που την σκαρφάλωσαν. Από τους Νορβηγούς Bjorn Eivind Aartun και Ole Lied.

Pik Pobeda (7439 μ) - Kyrgyzstan

Άλλη μια διαδρομή πρότυπο, στην πιο βορεινή 7άρα κορυφή του κόσμου- ένα βουνό σύμβολο- από τους φοβερούς Καζάκους Denis Urubko και Gennadiy Durov. Μεγάλη και σοβαρή διαδρομή με υψηλές τεχνικές δυσκολίες στα 7000 μέτρα.

Xuelian North East (6249 μ)

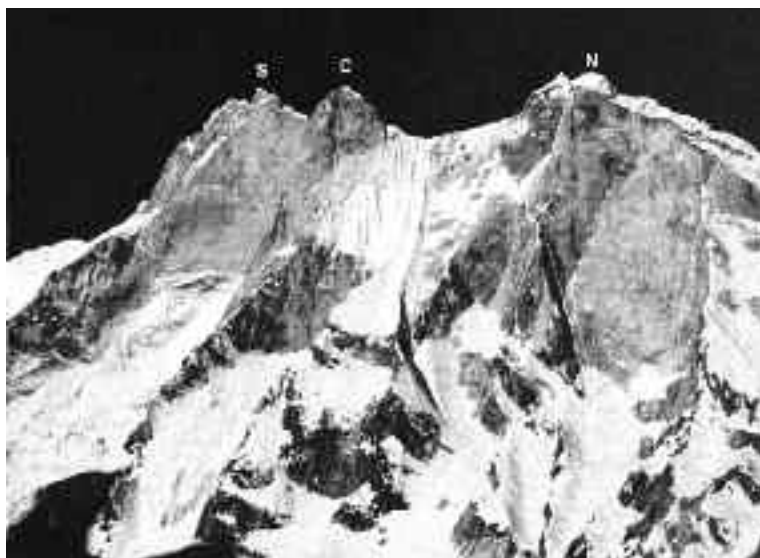
Το Xuelian North East, ήταν η τελευταία δάρα κορυφή χωρίς ανάβαση, στο Xuelian Feng (Tien Shan). Οι Σλοβένοι Ales Holc, Peter Juvan και Ivan Kremser, σκαρφάλωσαν τη Βορειοδυτική κόψη του βουνού σε 4 μέρες και σε τέλειο στυλ. Το μήκος της διαδρομής και οι τεχνικές δυσκολίες, σε συνδυασμό με τη μινιμαλιστική προσέγγιση, τράβηξαν το ενδιαφέρον των κριτών και μια ακόμη υποψηφιότητα στο θεσμό των Piolet d Or

Meru Central (6310 μ) India

Πολλές αποστολές από το 1986, δοκίμαζαν αυτή την απίστευτη διαδρομή στο Ανατολικό Πιλιέ του Meru Central, χωρίς επιτυχία, μέχρι να έρθουν οι Αμερικανοί Conrad Anker, Renan Ozturk και Jimmy Chin και να λύσουν το πρόβλημα. Αυτή η ιδιαίτερα αισθητική διαδρομή τα έχει όλα, δύσκολο ελεύθερο σκαρφάλωμα σε βράχο, σοβαρά τεχνικά και απαιτητικά μεικτά στο τελείωμα και όλα αυτά σε γνήσιο αλπικό στυλ.

Επάνω. Το Torre Egger με τη διαδρομή Venas Azules των Aartun και Lied. Ένα βήμα μπροστά στην τέχνη της αναρρίχησης πάγου στα μεγάλα βουνά.

Κάτω. Το Meru Group. Το Meru Central (C) που σκαρφάλωθηκε από τους Αμερικανούς Anker - Chin και Ozturk και προτάθηκε για τα φετινά Piolet d' Or.

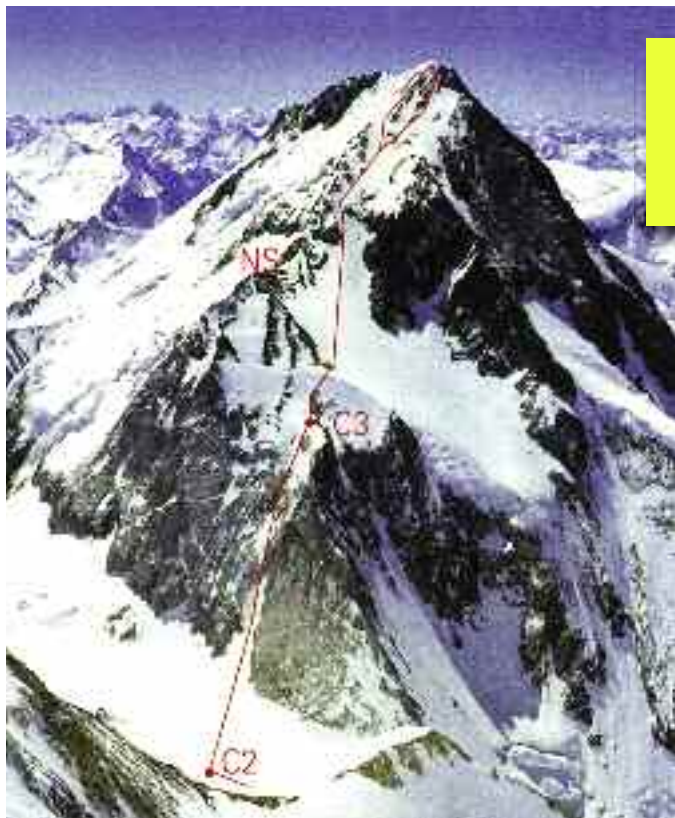

Loska Stena (Σλοβενία)

Φρέσκοι μετά την ελεύθερη επανάληψη της Compressor στο Cerro Torre, οι Peter Ortner και David Lama, έστρεψαν την προσοχή τους σε κάτι πιο μικρό, πιο άσημο, αλλά καθόλου εύκολο, μια νέα μεικτή γραμμή στην εντυπωσιακή ορθοπλαγιά της Loska Stena, στο συγκρότημα του Triglav. Μια ορθοπλαγιά 1300 μέ-

τρων κυμαινόμενη σε ένα εύρος 5 χιλιομέτρων, με μεγάλες δυνατότητες για σκληρές μεικτές γραμμές νέας γενιάς. Η διαδρομή Ortner- Lama... χαράχτηκε σε τρεις μέρες αναρρίχησης, σε 13 σχοινιές και δυσκολίες 7 και M6. Κύριο χαρακτηριστικό της διαδρομής που την ανεβάζει ψηλά σε σχέση με τη βαθμολογία της, είναι η

απαίτηση να οδηγήσει σε δύσκολο πεδίο, πολύ ψηλότερα από το τελευταίο κομμάτι ασφάλειας και από την άποψη αυτή, ήταν μια πολύ καλή περιπέτεια για τον ταλαντούχο Νεπαλεζο-αυστριακό νεαρό που τον τελευταίο καιρό απασχολεί με πολλούς τρόπους τα διεθνή αναρριχητικά δρώμενα.

Πρώτη χειμερινή για το Gasherbrum I (8068 μ)

Οι Πολωνοί Adam Bielecki και Janusz Golab, κατάφεραν στις 9 Μαρτίου μια χειμερινή ανάβαση στο Gasherbrum I του Karakoram, από την κλασική διαδρομή και χωρίς τη χρήση οξυγόνου. Να σημειωθεί ότι οι σκληροτράχηλοι Πολωνοί, είναι υπεύθυνοι για τις περισσότερες πρώτες χειμερινές αναβάσεις, στις θάρες κορυφές, από τα δοξασιμένα χρόνια των 80s και τις μεγάλες μέρες των Kukuczka, Kurtyka και Wielicki. Η παράδοση καλά κρατεί.

Αριστερά. Το Gasherbrum I (8068μ.)

Athol Whimp

Ένας από τους μεγαλύτερους αλпинιστές της γενιάς του και ίσως ο καλύτερος πρεσβευτής της χώρας του (Νέα Ζηλανδία) ο Athol Whimp, σκοτώθηκε από πτώση στα Fiordland. Ο Whimp έντονα αντίθετος στο κύμα των εμπορικών αποστολών στα Ιμαλάια, συνήθιζε να λέει ότι αν θέλει κάποιος να ονομάζεται καλός αλпинιστής, θα πρέπει να σκαρφαλώνει σκληρές διαδρομές σε σκληρά βουνά, αλλιώς ποιο το νόημα. Θα τον μνημονεύει η ορειβατική ιστορία για κάποιες αναβάσεις, όπως αυτή του 1998 στη Βορεινή του Thalay Sagar με τον Αυστραλό Andrew Lindblade, η οποία τιμήθηκε με το Piolet d Or, ή αυτή δυο χρόνια αργότερα στη Βορεινή του Jannu, όπου με τον ίδιο σχοινοσύντροφο κινήθηκαν σε αλπικό στυλ, πραγματοποιώντας μια από τις λιγιστές και πιο σημαντικές αναρριχήσεις σε μια από τις πιο σκληρές και απαιτητικές ορθοπλαγιές του πλανήτη. Το 2003 προσπάθησε μια νέα διαδρομή στην τεράστια Δυτική ορθοπλαγιά του Gasherbrum IV, μια ορθοπλαγιά που παραμένει χωρίς ανάβαση, έπειτα από την ιστορική πρώτη διαδρομή-σταθμό των Kurtyka- Schauer.

Δεξιά. Ο Athol Whimp στη βορεινή του Jannu.

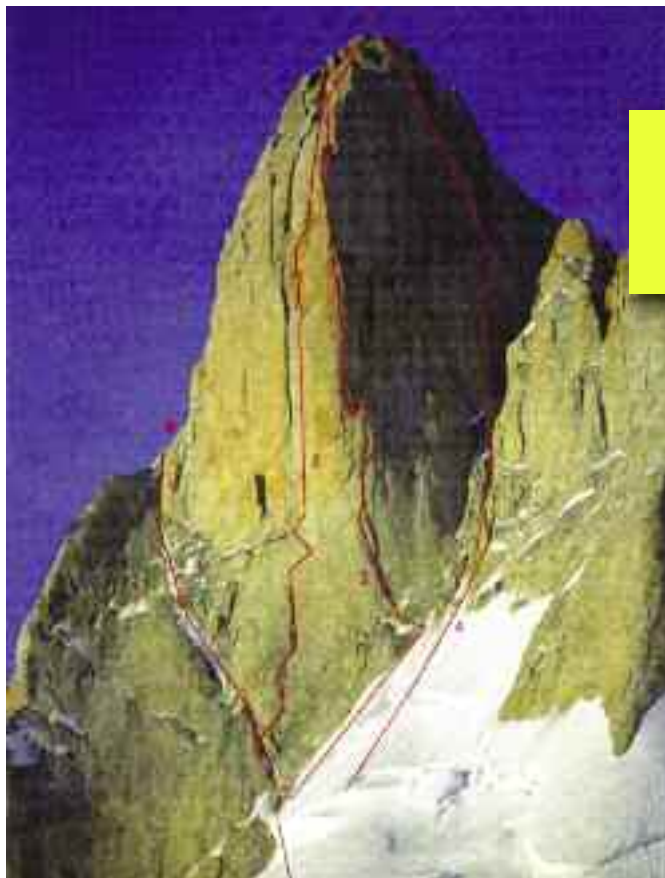

Απωλειών συνέχεια (Bjorn Eivind Aartun- Stein Ivar Gravdal)

Η Νορβηγία θρηνεί και αυτή, για τους δυο καλύτερους αλпинιστές της, τον Eivind Artun και τον Stein Ivar Gravdal, οι οποίοι σκοτώθηκαν προσπαθώντας νέες διαδρομές στο Kjerag, ένα big

wall στα fjords της Νότιας Νορβηγίας. Στο βιογραφικό τους είχαν γραφτεί διαδρομές, όπως η δεύτερη ολοκληρωμένη επανάληψη του διάσημου Norwegian Buttress στο Great Trango Tower, η νέα

διαδρομή στο Mt Foraker το 2010 και η πρόσφατη εκπληκτική αναρρίχηση στο Torre Egger, που προτάθηκε σαν μια από τις υποψήφιες, για να κερδίσουν τα φετινά Piolet d Or.

Russian Way στην Aguja Poincenot- Fitz Roy

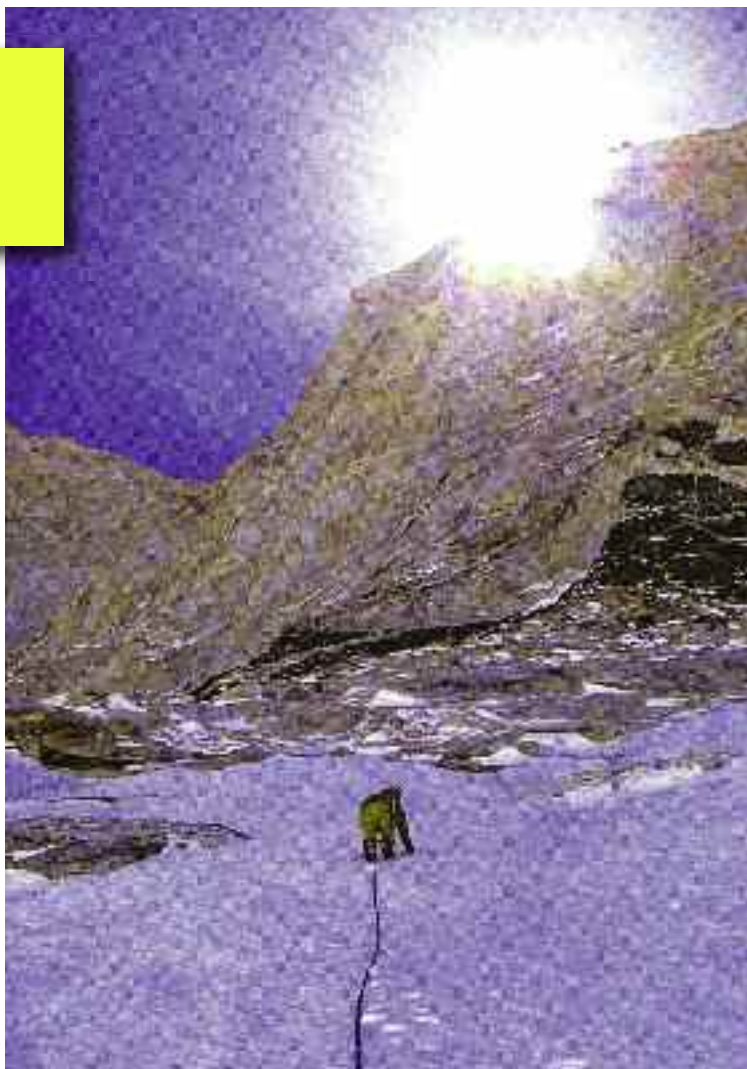
Στις 15 Φεβρουαρίου, οι Sergey Dashkevich, Mikhail Davy, Eugeny Dmirtienko και Arkadiy Seregin, ολοκλήρωσαν μια θημερη αναρρίχηση σε capsule style, στην Νοτιοανατολική όψη της Aguja Poincenot, την Via Russo, με δυσκολίες M4 και A4 και 1600 κάθετα μέτρα, από τα οποία τα 750 σε νέο έδαφος. Οι συνθήκες ήταν εξαιρετικά σκληρές, αλλά αυτό δεν είναι κάτι νέο για τους σκληρούς Ρώσους, οι οποίοι μαζί με τους Πολωνούς και τους Σλοβένους, είναι παραδοσιακά αυτοί που πάντα κατορθώνουν να συνεχίζουν το σκαρφάλωμα, ακόμη και κάτω από αντίξορες καιρικές συνθήκες.

Εριστερά. Η Aguja Poincenot από τα ανατολικά.

Το μέλλον του Αλпинισμού

Πού οδηγείται ο Αλπινισμός; Τα δεκάδες κατορθώματα που προηγούνται καθημερινά στο Internet, δίνουν την εντύπωση ότι διανύουμε μια χρυσή εποχή για το υπέροχο αυτό σπορ. Αυτές τις μέρες μια επανάληψη σε μια αθλητική σχοινιά 9a, δύσκολα κερδίζει την προσοχή μας, καθώς σε διαδρομές πολλαπλών σχοινιών, συναντάμε πολύ σκληρότερες σχοινιές από 8a+...ενώ οι σκληρότερες αλπικές γραμμές βλέπουν συχνές και ταχύτατες επαναλήψεις. Στην Παταγονία, οι πρόσφατες αναβάσεις που συνδυάζουν πολλές διαδρομές σε μια προσπάθεια, δείχνει πόσο γρήγοροι είναι οι ορειβάτες σήμερα. Νέες μεικτές γραμμές, το ίδιο σκληρές με τις σκληρότερες αναρριχήσεις στις Άλπεις, κοσμούν πια πολλές θάρες κορυφές στα Ιμαλάια. Και οι τεράστιες ορθοπλαγιές που μπορούσαμε παλιότερα να φανταστούμε, μόνο με τη χρήση σταθερών σχοινιών και πολλαπλών σημείων υποστήριξης, τώρα σκαρφαλώνονται σε αλπικό στυλ και με το σακίδιο 3-4 ημερών. Ο Marko Prezelj και ο Steve House, πρόσφατα επέστρεψαν στην ..αδύνατη Δυτική ορθοπλαγιά του Makalu...σύμφωνα με τους ίδιους αυτούς μοντέρνους άσους του σκληρού σκαρφαλώματος σε μεγάλο υψόμετρο, η διαδρομή αυτή πρέπει επιτέλους να επιτευχθεί....

Δεξιά. Ο Steve House στην απόρθητη δυτική του Makalu.

Siguniang (6250μ)

Τον Οκτώβριο, οι Dimitri Messina και Mael Baguet, ολοκλήρωσαν μια εξαιρετική νέα διαδρομή 1300 μέτρων, στη Βορειοδυτική ορθοπλαγιά του Siguniang (6250 μ). Η φοβερή αυτή ορθοπλαγιά επιλέχτηκε για την ομορφιά της αλλά και τη σύντομη πρόσβαση που προσφέρει στην κυρίως αναρρίχηση, βρίσκεται όμως στην άγρια και ανέγγιχτη επαρχία του Sichuan (Κίνα) μια περιοχή που προσφέρεται για τον Αλпинισμό του μέλλοντος. Η διαδρομή τους, Ni Hen Piao Liang (στα Κινεζικά) ή αλλιώς You are very pretty, βγάζει σκαρφάωμα M6 και πάγο στο 5+ και συνεχή δυσκολία, που τους υποχρέωσε σε μια προσπάθεια τεσσάρων ημερών πάνω στην ορθοπλαγιά. Το 2003 ο μεγάλος Βρετανός Mick Fowler μαζί με το φίλο του Paul Ramsden, είχαν σκαφαλώσει λίγο πιο αριστερά μια άλλη φανταστική γραμμή, την πρώτη ανθρώπινη προσπάθεια, που τάραξε την αιώνια ησυχία της βορεινής πλευράς του βουνού.

Δεξιά. Ένας από τους παγωμένους διαδρόμους στη Ni Hen Piao Liang όμορφος, απότομος και λεπτός.

Κάτω. Η βορεινή του Siguniang με τις διαδρομές Fowler-Ramsden (αριστερά) και δεξιά τη Messina-Baguet.

